

עת"א 58404/09/17 - עדס ראג'ב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים,מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 58404-09-17 עדס(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'ניאנו
עותרים	עדס ראג'ב (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

1. העותר נדון למאסר של 26 שנים בגין הרשעתו בעבירת הריגה ועבירות אלימות נוספות.
העותר נושא מאסרו מ- 18.8.2009. מסווג לקטגוריה ב/1. מאסר ראשון.
2. עניינה של העתירה שילוב העותר בסבב חופשות.
ההחלטה המנהלית בעניינו ניתנה ביום 10.9.17.
3. הדיון בעתירה נקבע ל- 5.12.17. לא הוגש כתב תשובה ליום הדיון.
באותו יום נכחה ב"כ העותר בביהמ"ש לצורך דיונים בעתירות אחרות ועזבה את ביהמ"ש מבלי שהתקיים דיון בעתירה זו.
בסוף יום הדיונים הודיעה ב"כ המשיב, כי העותר קיבל את מבוקשו ותשלח ב'קשה לביטול. (מאחר והקלדנית עזבה הפרוטוקול נרשם בכתב ידי).
4. משלא הוגשה בקשה למחיקת העתירה, ביום 10.12.17 ניתנה החלטה (בפתקית) בה ציינתי כי טרם התקבלה הבקשה והוספתי ל"טיפול מיידית".

5. בתגובה הודיעה ב"כ העותר, כי יום לפני הדיון נמסר לה על ידי עו"ד דאודי (שהופיעה בעתירות באותו יום), כי הדיון מתייחר לאחר שנתקבלה החלטה שהעותר ישולב בסבב חופשות. דא עקא שהעותר טרם שולב בסבב חופשות ובניגוד להצהרת ב"כ המשיב, נמסר לו שעליו להגיש בקשה חדשה, שתיבחן מחדש על ידי המשיב. משלא התקיים דיון בעתירה ביקשה ב"כ העותר לקבוע תאריך לדיון בעתירה.

6. העתירה נקבעה לדיון והוגשו שני כתבי תשובה. (הראשון מתאריך 21.12.17 והשני לשיבה ביום 16.1.18).

7. בטרם נשמעו טיעונים לגופה של העתירה, מתחה ב"כ העותר ביקורת חריפה לגבי התנהלות המשיב וטענה שדי בטעם הזה כדי לקבל את העתירה כאשר התנהגות המשיב כלפי העותר יצרה אצלו אינטרס הסתמכות לפיו אושרה יציאתו לחופשה ראשונה, והוסיפה כי גם לה נמסר שהדיון בעתירה מתייחר, ולפיכך עזבה את אולם בית המשפט בטרם דן ביהמ"ש בעתירה זו.

8. לגופו של עניין נטען בעתירה, כי העותר ריצה 8 שנות מאסר, מתפקד באופן חיובי והתנהגותו ללא רבב. ב- 6 השנים האחרונות משמש כמורה אסיר ועוזר הוראה בחינוך, שולב במספר מסגרות טיפוליות וזכה לחוות דעת חיוביות.

9. כתבי התשובה

אקדים ואומר, כי אין בכתבי התשובה התייחסות כלשהי לטענות שהועלו על ידי ב"כ העותר לגבי התנהלותו של המשיב, לעמדה שהציג בפניה עובר לדיון ב- 5.12.17 וביום הדיון בהעדרה. עוד נטען, כי המשיב גם לא השיב בנושא זה לבהמ"ש כפי שהורה בהמ"ש בהחלטה מיום 17.12.17.

מצופה מהמשיב שיגיב לטענות שנטענו. כל שמצא המשיב לציין (בסעיף 7 לכתב התשובה) הוא שבתאריך 4.12.17 "החל הליך מנהלי חדש בעניינו של העותר. בראשית ההליך נמסר לב"כ המשיב כי בכוונת גורמי הטיפול לערוך מחשבה מחודשת לאור הדרך שעשה העותר. אולם במהלך התהליך התחדדו נקודות בתיפקודו ובתהליך הטיפול שעובר העותר... ומשכך לא הומלץ לחופשה מבחינה סוציאלית".

10. לגופו של עניין, המשיב מתנגד לקבלת העתירה וסומך התנגדותו בכתב התשובה הראשון, על עמדת גורמי הטיפול מתאריך 18.12.17 המבוססת על 3 נימוקים:

1. האסיר משמש כעוזר הוראה אולם אינו ממלא תפקידו כראוי.

2. מסייע לאסירים להעתיק במבחנים ומתנהג באופן לא מכובד מול מורות וחלק מאנשי הסגל של מרכז החינוך.

3. בשעה שהעותר צפה בהצגה אשר הייתה מבוססת בחלקה על האירוע בגינו נשפט הציג אפקט שטוח ועמדה מרוחקת ומסויגת במישור הרגשי וללא הבעת חרטה כלפי העבירה.

לדעת גורמי טיפול, העותר זקוק להמשך טיפול והעמקתו ומידת היתרמותו מההליכים הקבוצתיים אינה מספקת.

11. בכתב התשובה השני, התנגדות המשיב מבוססת על עמדת גורמי הטיפול מיום 15.1.18.

כעולה מהתייחסות גורמי הטיפול יש לעבות את ההליך הטיפולי בקבוצת אלימות כללית, אותו החל העותרביום 17.5.17.

ההתרשמות כי הוא לא בשל מבחינה רגשית "להעמיק ברבדים הפנימיים והאישיים שלו". מתקשה לשתף מעולמו הרגשי וקשה להתרשם מתובנותיו והבנותיו אודות חומרת המעשה וישנו קושי להתרשם מרמת מסוכנותו וניכר כי זקוק להמשך טיפול.

בדיון בפניי חזר ב"כ המשיב על עמדת גורמי הטיפול.

12. ב"כ העותר התייחסה בטיעוניה לאמור בשני כתבי התשובה ולחוות הדעת של גורמי הטיפול שניתנו בפרק זמן של פחות מחודש.

נטען כי העותר משמש כעוזר הוראה מזה 6 שנים, קיבל מספר תעודות הוקרה וזוכה לשבחים על התנהלותו החיובית (הוגשו לעיוני מספר תעודות הוקרה). משמש גם בעת הזאת כעוזר הוראה וחוזרים ופונים אליו שימשיך בתפקידו. באשר לשני הטיעונים הנוספים, נטען כי העותר מכחיש תוכנם והם נטענו בעלמא מבלי שגובו במסמך כלשהו.

ב"כ העותר חזרה וציינה כי התנהגות העותר ללא רבב, ללא דו"חות משמעת, עשה מספר קבוצות טיפוליות והוא מוכן להשתלב בכל קבוצה טיפולית שתוצע לו.

13. אין חולק כי העותר מתפקד בצורה ראויה במהלך תקופת מאסרו, השתתף במספר קבוצות טיפוליות וגם בעת הזאת לוקח חלק בקבוצת אלימות כללית.

נאמנים עליי דברי ב"כ העותר (שלא הוכחו), כי נמסר לעותר ולב"כ כי הוחלט להוציאו לחופשות ומשכך מתייתר את הדיון בעתירה. אין לי אלא להניח שעמדה זו נסמכה על עמדת גורמי הטיפול.

התנהגות המשיב כלפי העותר יצרה אצלו אינטרס הסתמכות לפיו אושרה בקשתו ליציאה לחופשות.

14. לא די באמור לעיל כדי לקבל את העתירה, אם מדובר היה באסיר בעייתי עם דו"חות משמעת ו/או חמ"ן שלילי, ללא טיפול ומתנהל בכלא באופן שלילי.

עמוד 3

יש לשקול עמדה זו של המשיב במכלול הנתונים.

15. הטיעונים שפורטו בכתב התשובה הראשון לא היו משכנעים לאור העובדה שהעותר משמש 6 שנים כעוזר הוראה וקיבל מספר תעודות הוקרה על תפקודו החיובי. הדבר מדבר בעד עצמו.

העותר לקח ולוקח חלק בטיפולים המוצעים לו. השתתפותו ושילובו של אסיר בטיפול הוא תנאי לבחינת בקשתו באופן חיובי להוצאתו לחופשות. עם זאת אינני סבורה כי על העותר לסיים את כל התהליך הטיפולי.

מהתייחסות גורמי הטיפול התרשמתי, כי העותר לוקח חלק פעיל בקבוצה ויש לו מוטיבציה להצליח ולהשתנות.

לאור האמור לעיל אני מחליטה לקבל את העתירה ומורה על הוצאתו של העותר לחופשה תוך 30 ימים. משך החופשה והתנאים ייקבעו על ידי הגורם המוסמך.

ניתן היום, ו' שבט תשע"ח, 22 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.